

Wat een ellende . . .

De inspiratie voor mijn nieuwe verhaal komt van drie uur geleden. Ik sta voor de deur van school om onze kleuter voor de bso op te halen. Achter en voor mij staan diverse ouders, maar vooral grootouders. Het percentage grootouders is hoog.

Zij zijn mijn concullega's. Ik kan gelukkig goed wedijveren met oma en opa. Wanneer een van de andere kleuters mij ziet, komt ze op mij af en geeft een kroel. "Nanda, ik ga vandaag niet met jou mee, ik moet met opa mee". Ik sta met mijn sensitieve aanleg een nanoseconde stil bij het woordje moet. . . De kleuter gaat vrolijk met opa mee.

Een nanoseconde voor niks, dus. Mijn kleuter komt er inmiddels aan, maar daar gaat mijn verhaal vandaag niet over.

Ik sta op het schoolplein en kijk om mij heen. Voor mij staan twee moeders. Naast mij een vader en aan de andere kant een opa. Althans ik hoop een opa, want soms is dat voor mij niet even duidelijk. Ooit heb ik namelijk een kersverse moeder gefeliciteerd met haar kleinkind . . . Mijn collega Petra dacht dat ze erin bleef. En ik . . . Ik was me van geen kwaad bewust, toen de wat ouder uitzijende, kersverse mama, mij bitsig toe snauwde, dat zij de moeder was en niet de oma. Grote oeps. Sindsdien tast ik eerst de positie van de ouder af, voor ik weer zo'n blunder maak.

Terug naar mijn plek op t schoolplein. Een roedel middenbouwers komt de trap af rennen.

"Vakantie! " Zegt de ene tegen de andere moeder : "Ja, gatver vakantie. Heb ik ze de hele week thuis. Alle drie. Voor mij is dag geen vakantie, maar een ellende". Als ik zo iets hoor (en dat is niet voor t eerst) dan zakt mijn figuurlijke broek af. Zij heeft in mijn beleving toch echt een probleem, als dit haar visie op de schoolvakantie is. Ellende? Omdat haar drie kinderen druk zijn? Omdat zij er dan de hele dag voor moet zorgen? Werkelijk ongelooflijk om zo iets te horen.

Ik heb een mening : Waarom heeft deze dame drie kinderen als het niet haar ding is om daar hele voor te zorgen? Een misser in je eerder gemaakte keuzes, denk ik dan. Wil je mijn ervaring? Heerlijk waren die vakanties, na de weken werken was het heerlijk om samen met mijn meisjes thuis te zijn. Gezellig ook. Rustig opstaan, niet met de wekker, maar pas op t moment wanneer de meisjes wakker worden. En ja dat kan vroeg zijn. Maar met een heerlijke beker koffie, naast de meiden op de bank, genoot ik ook van het vroege opstaan, ik hoefde immers niet naar mijn werk. Ik doe het rustig aan. Ik hield er wel een vorm van dagritme op na. Alles op de bonnefooi is niet zo'n goed plan. Daar worden alle kinderen onrustig en sommige kinderen onhandelbaar van, dus wel een ritme van opstaan, aandacht, spelen, eten, verzorgen, spelen, aandacht , buiten of een georganiseerde activiteit, lunch, op tijd rusten en op tijd eten en naar bed. Etc. Etc. Je staat inderdaad de hele dag ten dienste van de kinderen en . . . als kinderen gezond zijn en zich normaal kunnen ontwikkelen . . . helpt jouw opvoeding en de aandacht voor wat jouw kinderen nodig hebben ervoor, dat je ook tijd over te houdt voor iets wat jij nodig hebt. Dan kan ook deze ouder met plezier uitkijken naar de vakantie. Een prettige bijkomstigheid is dat haar kinderen dan ook een leuke vakantie hebben!

Nb. Als werkende moeder kun je niet alle schoolvakanties vrij zijn. Soms ging de opvang ook door in de schoolvakantie. Omdat ik parttime werkte waren er wel 1 of 2 dagen die ik zelf thuis was. Papa nam ook 1 of 2 dagen vrij en de andere dagen zorgde ik voor een leuke oppas aan huis. Tip: studenten van de opleiding pedagogischwerk of pedagogiek waren vaak onze steun in huis. En toen ze nog geen vier jaar waren natuurlijk Kinderopvang Smurfenland en natuurlijk opa Jack, oma Elly en oppas oma Gre!